

és élvsóvár bizánci császárnői, akkor ez utóbbiak bevált módszerével sürgősen Koppány felesége lett volna és őt segítette volna uralomra.

Sarolt hűséges magyar asszony volt, ki hű maradt nemcsak Géza emlékéhez, de mindenekelőtt a dinasztia nagy politikai elgondolásához, az egységes keresztény birodalom eszméjéhez; tudta, hogy nagy nemzeti célokat csak egymással szolidáris nemzedékek egyirányú, céltudatos munkájával lehet elérni. Nem lett Koppány felesége és Koppány életével fizetett merész tervéért. István, a szeretett fiú pedig egyenesen haladhatott tovább azon a magasrátörő úton, melyet Gyula és Sarolt bölcsessége szabott eléje.

Merseburgi Thietmárral szemben bebizonyította a történelem, hogy nagy kár lett volna Sarolt fejedelemasszonynak az orsót forgatnia, elszakadó szálakat, elmálló golyocsokat szőnie-fonnia. Az ő erős és áldott keze népeket összefűző szálakat font és amit bölcs tanáccsal, asszonyi megértéssel szőtt, az tartott ezer évig.

Nagy volt mint feleség és anya, mint ember és mint államasszony. Alakja nemcsak egy kiforrásban lévő fiatal lovasnemzet ideálja lehetett, de ezer év után is változatlan tisztelettel fordulhat feléje egy, az idegen ideálok-ból kiábrándult nemzedék.

MOST IS UGYANAZ.

*Érzem az ízét
Régi reggeleknek,
Mikor mint csacska
Pendelyes gyerek —
Mezítláb mentem
Gyorsvonatot lesni,
S hittem, hogy fognak
Égi nagy szemek.*

*Bábúruhába
Bujtattam kutyánkat,
Mindenik dülő
Egy-egy más világ —
Akkor is vonzott
Már a holdas este,
S az árok partján
Nyíló vadvirág.*

*Elnéztem csendben
Hogy mászik a hernyó,
S lassan álmra
Csuklott a fejem;
Nagyapó harkály —
Szövetségét lesve —
Csordultig telt meg
Könnyel a szemem.*

*S az első leckém,
És az első versek,
Petőfi-, álmok-,
Apám végzete;
Mind, mind belőlem
Kaptak égi lángot,
Hiába tombolt
A halál szele.*

*Mikor először
Akartam ölelni,
Szent volt a csók, vágó,
S az embertavas;
Zokogva tört fel
Bennem a nagy álmom —
S a reggel íze
Most is ugyanaz.*